

20250619-MvS-In-gesprek-Open-Thema-dialoog-dag-Zwaanshoek-30sep2025

Deel 1-3 nu extra uitgewerkt 23-sep2025

Deel 2-3 is al eerder uitgeschreven op 19 jun 2025

Deel 3-3 wordt nog aan gewerkt

20250619-MvS-1-3-In-gesprek-Open-Thema-dialoog-dag-Zwaanshoek met Martijn van Staveren

Deel 1-3

Goedemorgen lieve jij, van harte welkom.

Fijn dat je er vandaag bent, op een dag die best wel wat merkwaardige woorden heeft gekregen, qua omschrijving. Ja als het dan niet uit zichzelf plaatsvindt ga ik het gewoon beschrijven.

Een dialoog-dag kan alleen slagen als wij allemaal hier aanwezig zijn en ook beseffen, zonder ergens aan mee te doen, beseffen wat in de kern is waar je in jouw leven voelt en ook weet mee bezig te moeten zijn.

Dat is essentieel om juist in de dialoog te kunnen komen. Ik wens ons allemaal toe dat we die moeite nemen. In elk moment van ons bestaan. In het moment waarin we navigeren. In het moment waarin we leven. Dat we als mensen ons terdege bewust zijn dat we een eigen spoor hebben en zijn.

In een enorme gebeurtenis wat we hier aarde noemen.

Het is ook vandaag weer dat je beseft dat je je eigen spoor loopt. Dat je steeds weer in jezelf afweegt in je gevoel, wat is mijn weg?

Wat is mijn interesse?

Wat is mijn aantrekkingskracht in mezelf, naar mezelf toe?

Op bewustzijnsniveau.

En als we dat allemaal doen op onze eigen manier. Dan zitten we hier ook op de aarde in deze werkelijkheid, op de meest unieke wijze. Mijn naam is Marijn van Staveren. En ik ben hier in deze wereld met een hele doelgerichte vooropgezette agenda. Zonder dat ik dat de agenda van een ander wil laten zijn.

Maar op kosmisch niveau is die gewoon heel belangrijk.

En het is direct gebonden aan de aarde. Aan het leven wie we allemaal zijn. Aan het geluk en de liefde die in ons ligt en die we werkelijk zijn. Ik ben hier in deze wereld gekomen, zoals ik dat dan met woorden nu beschrijf, om eigenlijk een totaal uit het oog en uit het bewustzijn, bijna bewustzijn geraakte, grotere gebeurtenis om ons heen te belichten. En dat gaat natuurlijk niet altijd zonder slag of stoot.

Zoals jij zelf ook weet en ziet in jouw wereld, in jouw beleving hier op de aarde, is er veel inzet nodig om jezelf kenbaar te maken.

Om uit te spreken waar je voor staat.
Om te zeggen wie je nou werkelijk *bent*.

En niet omdat je zo heet. Of om wat je doet. Maar wie je bent vanbinnen. Waar je je mee verbonden voelt. Dat zijn toch heel vaak, bijna altijd, hele andere voorstellingen vanuit dat stuk van jezelf. Dat mensen met jou in contact komen dan wat ze zien. Dus je maakt jezelf kenbaar in deze wereld vanuit eigenlijk niet een fysiek beeld van wat je in eerste instantie aan de buitenkant ziet.

Ja, ik ben hier in deze wereld gekomen om een bepaalde vaardigheid die we zijn. Om die weer in beeld te brengen. En ik doe dat gelet op de situatie waarin we ons bevinden. Doe ik dat op een bepaalde manier. Of manieren. Die passen bij het moment.

En niet iedereen is het daar mee eens en dat hoeft ook niet.

Ik doe dat passend bij het moment omdat we in een periode verkeren, in een situatie verkeren, die niet één situatie is maar allerlei situaties tegelijkertijd die zich bundelen tot een bepaald uitkomst.

Ik doe dat op die manier omdat daar ook als mensen het kunnen zien in zichzelf en niet mijn informatie als de leiding pakken maar als mensen het zien in zichzelf ook toepassen. En dat is bemoedigend om te zien vanuit mijn kant hoe hard er de afgelopen jaren is gewerkt op deze aarde door mensen uit allerlei verschillende regio's, regionen, uit verschillende ja maatschappelijke richtingen, om te zien dat zoveel mensen die vaardigheid of vaardigheden niet meer als een toevalligheid zien maar ook heel bewust hebben terug weten te halen. Dat is het bewust terughalen van vaardigheden is de sleutel. En niet alleen het weten en het voelen dat dat zo is.

Je kunt weten en voelen dat je liefde bent, maar dat wil nog niet zeggen *dat* je het bent. Want als je iets bent, dan heeft het een effect. Dan wordt het niet bij toeval gelanceerd, dan wordt het niet bij het toeval en via het toeval ergens naartoe gestuurd.

Maar als je het bent, dan reist datgene wat we hier intentie noemen, reist bewust daarheen waar het moet zijn. En daar zijn dus bepaalde vaardigheden voor nodig. En daar hebben we het de afgelopen vele jaren over gehad. Dat is ook waarom ik hier ben in deze wereld.

En dat heeft heel veel vragen en heel veel dwaalsporen ook opgeroepen. Er zijn ook mensen door op- en in dwaalsporen geraakt. Er zijn ook mensen uit en van dwaalsporen afgeraakt. En juist in zichzelf gekomen. Dus praten over die vaardigheden, wie de mens is, wat het bewustzijn van de mens is, heeft wel alle mogelijke uitwerkingen. Dat is boeiend.

Ik denk ook dat als we goed kijken naar wat bewustzijn is. Jij bent nu hier in deze

ruimte. Op dit moment, in dit moment. Wat bewustzijn is, jouw bewustzijn. Als we daarnaar kunnen kijken, want dat is echt een goede afstemming, een kalibratie in je gevoel, in jezelf. Als we goed kunnen zien, dus niet definiëren, maar goed kunnen zien wat bewustzijn is, dan kun je ook zien dat dat ook iets doet.

En ik noem het dus scheppend bewustzijn.

Bewustzijn heeft een scheppend vermogen dat er vanuit het niets, het was er eerst niet, jij voelt het, je processed dat in jezelf, je doorvoelt het, je brengt het in je gedachten, je brengt het via je bewustzijn – gedachten - lichaam in het veld, en er ontstaan daaruit gevolgen. Dat is niet niets. Dus bewustzijn is iets enorms. Bewustzijn is een vaardigheid. Bewust *zijn* is vaardigheid bedrijven.

Als je niet oplet in deze wereld, daar gaan ook vandaag dus de dialogen over, dan ben je niet bewust. Dus je kunt veel over bewustzijn weten en veel over doorleven. Maar het wil niet zeggen dat je je bewustzijn onderzoekt en daarmee ook bewustzijn effecten afgeeft.

Dus dat zijn hele grote onderwerpen.

Ik ben in deze wereld hier aanwezig om die vaardigheden op bepaalde manieren met elkaar samen te brengen.

En waarom doe ik dat?

Ik doe dat omdat ik weet, zonder informatie van andere mensen, wat er aan de hand is. En wat er aan de hand is, is echt niet eenvoudig en toch is het te begrijpen. Als mensen zeggen dat het te groot voor ons, don't believe it.

Wij waren er eerder dan de situatie die er is ontstaan. We waren er zelf getuigen van. We hebben er zelf een aandeel in. We zijn er deelgenoot in.

En uiteindelijk zitten we nu in een situatie en moeten we zeker niet denken en zeker niet het bewustzijn dragen dat we dit niet kunnen bevatten. Want het is wel te bevatten. Het is groots, het is indringend. Het vraagt het uiterste en het maximale volledige van jezelf om betrokken te raken bij wie je werkelijk zelf bent, en wat er allemaal gebeurd is.

Dus ja, er zijn heel veel dingen benoemd door mij de afgelopen paar jaren. En we zitten op een punt dat we die vaardigheden eigenlijk ook moeten gaan toepassen.

Ja, er komen een hoop vragen tevoorschijn. En niet aan mij per se bedoel ik, hè. Het zijn vragen in onszelf. Het kan ook zijn dat er geen vragen meer zijn. Dan ben je niet wakker meer, want als je je bewust bent van wat hier allemaal aan de hand is, dan struikel je over het opmerkelijk heden. Laat ik het woord 'vragen' maar even wegvallen. Hoe opmerkelijk alles in elkaar zit. Heel bijzonder. Ja, er zijn een aantal dingen die we vandaag met elkaar kunnen doen. Dit is de tweede keer dat de dialoog-dag wordt samengevloeid met elkaar. Ben je zeer dankbaar dat je er vandaag bent. Ik weet dat je hard werkt. Ik doe dat ook. Ik weet ook dat we een

heel gemêleerd gezelschap zijn op dit moment. Wees niet boos op mij of op jezelf als je niet helemaal goed in je vel zit. Dat is oké. Alles is maar een moment. En als de momenten weg zijn, dan is alles goed. En weet je, er zijn zulke grote dingen aan de hand.

Ik zat gisteren in een stoel, eventjes in het land, in Kerkenveld. Nou, ongeveer een uur daarvoor was ik bezig met gewoon door de natuur te lopen, alle bomen te bekijken. Het is natuurlijk warm, er zit daar veel turf en veen in de grond. Dat is de hoofdzakelijke substantie die erin zit. Dus de bomen en de struiken die erin, voor het voorjaar neergezet zijn, en wortels schieten, die krijgen wel water twee keer per dag. 's Morgens vroeg sta ik, als ik er ben, sta ik water te sproeien. Honderden van die boompjes en planten. En heerlijk trouwens om te nevelen. Dus echt sproeien dat het nevel is. En dan tegen het licht in van de zon. En dan tussen al die, ik zei miniatuur, ja, bush-bush. En dan gaat die nevel tussen al die struiken door, en die bomen. En dan schijnt de zon daar doorheen. En dat is het gevoel van thuis. Dat is zoiets subtiels en groots tegelijkertijd. Maar goed, bomen krijgen water. Maar omdat de grond er omheen zo warm is, verdampt dat water natuurlijk vrij snel. Dus is er veel water nodig. En ik kom op een gegeven moment kom ik bij een soort graspol uit, een grote graspol. En daar heb ik in 2017 een paar mooie keien naast gelegd. Die keien kwamen uit het vennetje wat gegraven is. En die heb ik daar zo neergelegd. En toen zag ik dat er onder die kei een uitbreiding plaatsvond van die graspol. Toen dacht ik van, goh als ik die kei weghaal kan ik het zien. Dat is het gevoel, hè. Het is niet letterlijk wat ik denk. Zo werken we allemaal. Je staat niet te denken; 'als ik nu die kei weghaal', want het is een gevoel.

En toen ging iets door me heen, maar als ik hem laat liggen, dan is het een verrassing. Maar er was een groter gevoel in mij om die kei aan de kant te schuiven. En toen wist ik ook van, ja, dat is goed. Dus ik leg hem een 10 centimeter aan de kant. En dan zie ik daaronder een bamboestengel. Terwijl daar op die hele plek helemaal geen bamboe is. Twintig meter verderop. En ik zeg tegen die bamboe; 'dag Bamboe, kom jij nu ook hier?'. En ik zie in mijn voorstellingsvermogen gewoon van hoe groot dat wordt. Omdat aan de andere kant van het land in 2017 ook één stengeltje hebben neergezet. En dat zijn er nu honderden. En gisteren heb ik nog staan te tellen dat er nog 22 bij waren gekomen op één plekje. Dus ik zei dat ene, die ene zei ik gedag, maar het is een heel leger. Dus ik schuif die kei zo aan de kant en ik geef water. En ik voel me bevoorrecht dat ik zo samen, samen met elkaar, tot een bepaald natuurlijk proces mag komen, in dat moment. Maar goed, kraan uit, slang aan de kant, kop koffie erbij. En een uurtje later maak ik een wandelingetje en ik pak een stoel, ik zet daar een stoel neer. Ik pak nog een stoel. (naam 1 W.) kan daar ook zitten. Ik pak nog een stoel en (naam 2 R.) gaat daar ook zitten. (naam 2 R.) komt met een broodje gesmolten kaas aanlopen. En ik zit zo in die stoel, een hele fijne stoel. Ik zit zo. En vervolgens wordt tijdens dat kaasbroodje, worden er gewoon hele grote onderwerpen ingeladen over de NAVO, over Trump, over de Ayatollah, over van alles en nog wat.

En wordt niet gewoon ingeleid met een vraag, maar gewoon wordt gelijk hele cycli worden er benoemd. In één keer. Over de tijd waarin we leven, wat het is, wie dat zijn, achter het fysieke beeld, en waarom dat zo is, waar wij in staan met elkaar, waar we geprobeerd worden lid te blijven of lid te worden. Via voorkeur, pijn,

woede, of wat wij hier noemen rechtvaardigheid. Want als jij doorhebt wie de rechtvaardige partij is, dan word je hier vanzelf wel lid van de rechtvaardige partij. En zo hebben we het daarover. En ik benoem een aantal zaken. En vervolgens zeg ik, over dit stuk praat ik nu niet want het is gerelateerd aan tijd.

En dat moet we met grotere groepen mensen moet dat besproken worden. Omdat, kijk als je met 90 mensen samen bent en je bent hier niet voor mij, laat ik dat vooropstellen. Als dat er nou niet is, en dat is er dus niet, dankjewel. Dat je als commander van de hartenkracht hier bent. Dan kun je ook moeilijke zaken ook via dialoog openmaken. En dan is er solide bewustzijn en staat het veld recht overeind. En zijn er geen geldingsdrang in geen belangrijke dingen. Maar dan is er alleen het veld, recht overeind, in deze ruimte kan alles worden besproken.

En dat was in dat moment niet zo. Dus ik heb dat niet gedaan. Maar ik heb er wel diep over gesproken, maar over bepaalde onderwerpen net niet. En toen wilde ik daar dus misschien toch iets over zeggen. En op dat moment dat ik dat wil doen, breekt van die stoel waarin ik zit de linkerarmleuning af. Vrijwel tegelijkertijd met de rechterkant, tegelijkertijd. Zonder dat er iemand aan die stoel zat, werden beide stoelleuning met een enorme klap, het was net alsof het een vuurwerkexplosie was, losgerukt van de stoel. Hele mechaniek uit elkaar en mijn achter leuning waar ik op zit klapte zo op de grond, bam. Dus ik ligt met mijn rug zo en een scheef achter. Mijn wervel stond helemaal op spanning zo, ik kon helemaal niks meer, 5-6 mm naast die steen naast die steen. Als ik die steen niet had weggehaald was ik er, ik leef niet in de als-als, maar ik noem het wel nu hier zo, als ik die steen niet heb weggehaald was ik maar met een enorme klap, en het was echt een enorme klap, knetterhard met mijn hoofd op die scherpe rand van die steen gekomen. Maar het is niet gebeurd, omdat ik dankbaar ben dat er een heel leger is. Ik denk dat dat is wat we moeten beseffen. We zijn één groot leger van bewustzijn.

Dan praten we dus over de dialoog, over het overleggen met elkaar. Ik voer ook overleg met andere partijen, niet alleen in deze ruimte hier, en ik wil er graag met elkaar verder over uitweiden, inzetten, maar daarbij moet er wel veiligheid zijn.

Ik heb de laatste tijd gezien en gemerkt dat er geen veiligheid is, en de mensen die de veiligheid omverwerpen, die ga ik verzoeken om deze ruimte te verlaten. Dat doe ik niet om uit te sluiten en ik doel ook op niemand. Alles is geschoond, het gaat om het geheel. Het gaat ons allemaal aan, er is hier niets aan de hand op een persoon of personen. Het gaat erom dat we lid kunnen worden van onze eigen hartenkracht, weer kunnen zien wat we wel en niet doen. Het gaat om diplomatie op hartniveau. Woorden zijn daar al vaak over uitgesproken.

Maar ik sta voor de veiligheid voor mezelf en ik sta ook voor de veiligheid van jou. Maar als het zo is dat je jezelf op een bepaalde manier uit de verbinding laat gaan, dan is het aan jou de taak, en laat het niet mijn taak zijn, dan is het aan jou de taak, aan jou de opdracht, om weer in die verbinding te gaan met jezelf. Dan mag je ook tegen mij zeggen, ik zeg het bewust zo. Om gelijk, in de gelijkheid te zijn met elkaar. Je mag het ook tegen mij zeggen. Ik mag het ook tegen jou zeggen. We mogen het tegen elkaar zeggen. En ik weet allemaal niet of dat allemaal nodig is. Een adviesgroep achter mij zegt, doe dat niet. Maar ik spreek het wel uit, om

ons daarin ook ons bewustzijn te mogen hebben. Dus ja, een belangrijke tijd. Ik hoop dat je wat vragen of opmerkingen of uitlichtingen, belichtingen hebt meegenomen voor deze dag. Ik ben hier gekomen omdat er dingen aan de hand zijn waar we een einde aan brengen. Of andersom gezegd waar we een nieuwe start in brengen.

Ik heb niet al te lange tijd, kortgeleden gesproken met iemand die op sterrenkundig niveau functioneert. En die persoon die zegt vanuit de redenering of wij wel of niet alleen zijn in het heelal. Spreekt eigenlijk vanuit de redenering als we niet alleen zouden zijn in het heelal, dat buitenaards contact of contact met andere intelligenties, met andere levensvormen of met bezoekers van elders, dat dat iets nieuws is. Dat dat iets nieuws is voor de wereld hier. Dat dat iets nieuws is voor wie wij dan zijn als soort. En dat dat ook een startpunt is voor onze evolutie. Dat is heel interessant, want ik denk dat je dat herkent of kunt herkennen, dat als je met mensen erover spreekt, die zeg maar in het opgeleide stuk bewustzijn zo kunnen verkeren, dat als er iets nieuws wordt gezegd voor hen, of voor dat moment, dat het dan ook lijkt alsof dat iets nieuws is voor iedereen.

Toen zei ik tegen die sterrenkundigen; 'deze situatie die wij nu allemaal kennen, als deze realiteit, en alles wat we op dit moment denken te kunnen meten, en alles wat we op dit moment kunnen zien en kunnen vermoeden, waar we in terecht zijn gekomen met elkaar, ook de mogelijkheden dat we worden bezocht door, zoals jullie dat dan noemen, buitenaardse bezoekers, het heeft voor jullie allemaal een startpunt, een reden. Een reden is, in 19... de ene zegt 42, de andere zegt 47, weer een ander zegt 48, dat er contact is gelegd tussen de Amerikaanse regering of overheidspersoneel destijds met bezoekers van elders.

Jullie redenering is dat het buitenaardse proces daar eigenlijk gestart is. Dat daar een startup moment is. Maar er is iets heel anders aan de hand'. 'En wat is er dan aan de hand?'. 'Ja, wat er aan de hand is, is dermate groot. Maar eigenlijk wat er aan de hand is, op dit moment, is dat deze realiteit een onderdeel is van zeer hoog, heb ik even in woorden zagezegd, zeer hoog intellectuele wezens, rassen, beschavingen, dat dit een opgerichte wereld is, met een enorme historie die ook uitgewist is, waar we niet bij lijken te kunnen komen.

En wij zitten nu in een situatie dat we denken dat we een nieuw startpunt te pakken hebben, dat we de mogelijkheid hebben om ons te kunnen evalueren, of in evolutie te komen, geestelijk, maar ook lichamelijk.

Maar eigenlijk is dit een stilstandssituatie'.

En daar hebben we nog zo over gesproken, over die achtergrond. En dat heb ik die man ook verteld. Vraagt hij aan mij; 'hoe weet jij dit eigenlijk allemaal?'. Ik zeg; 'hoe kun jij nou eigenlijk zoveel weten wat je niet hebt gezien?'. 'Ja, nou ja, ik heb dat uit studieboeken en et cetera et cetera'. Ik zeg; 'ja klopt. Dit is mijn antwoord. Ik weet dat omdat ik dat heb gezien. En ik weet ook dat iedereen hier weer bij kan komen. Ik weet ook dat er technologie gebruikt wordt door een heel oud, verschillende lage oorsprong wereld, werelden ertussenin en deze wereld, een heel oud rijk, een heel oud empire. En het resultaat is dat we als mensen gewoon

eigenlijk in een soort elektronisch systeem verkeren.

A: beleving'. 'Hoe bedoel je dat dan?'. '.

Ik zeg; 'nou, heb jij gekozen voor... '.

Toen legde ik het uit wat ik dan zeg, 'heb jij gekozen voor dit, heb jij gekozen voor dat, heb jij daarvoor gekozen in de wereld, hoe is het in je gezin?'. 'Nou zo'. 'Heb jij daarvoor gekozen?'. Dat is allemaal nee, nee, nee, nee, nee, nee.

Ik zeg; 'jij leeft eigenlijk in een totaal niet gekozen leven?'. Toen kwamen we op het kwantumveld uit. Kwantumfysica, eigenlijk scheppend bewustzijn.

En toen zegt hij; 'wie heeft dan deze wereld eigenlijk zo bedacht? Hoe zou de wereld er dan uitzien als we zelf gaan kiezen?'. '.

Ik zeg; 'daarvoor moet je eerst goede gesprekken voeren.

Je moet eerst tot consensus komen met jezelf'.

Ja. Nou, dus ik sta hier. Ik ben in open contact met mensen van elders. Zoals wij hier met elkaar ook staan. Er is niks bijzonders aan. Helemaal niks. Het is wel bijzonder kennelijk om daarover te spreken.

Wat ik er bijzonder aan vind is dat mensen die het willen horen, als het niet overeenkomt met wat ze zelf willen, dat ze het dan afwijzen. Zo ontstond bij mij dus een reis. Als klein jongetje, zeg maar even terugkijkend in het hologram zoals we dat hier dan nu zien. Bezoeken met niet altijd vriendelijke, zeer intelligente wezens.

Zo rond mijn negende jaar in contact eindelijk met de ontwerpers van deze wereld, die ook niet zachtaardig zijn. Die contacten lopen door tot dit moment. En die contacten zijn er niet specifiek voor mij, die zijn er om ze te exposen, om ze te openbaren, om erover te spreken wat er aan de hand is.

(00:26:50 minuten)

Ja, gisteren zei (naam W.) tegen mij, eigenlijk is het heel raar hè, we hadden elkaar al flink wat dagen niet gezien, ik ben ook wel eens ergens anders. En toen zegt ze; 'goh, nou ben ik daar en daar geweest. En wat ik nou zo apart vind' - En dat is dan als je ook eventjes helemaal in je eigen observatie zit dan zie je dat heel duidelijk. - 'dat ik vind het zoiets gek dat genetische programma. Dat je dus iets van je vader kunt hebben. Of dat je iets van je moeder kunt hebben. Of dat een goede schilder ook kinderen voortbrengt, schilder als man of vrouw maakt niks uit, die ook gaat schilderen of gaat tekenen of iemand die heel goed kan sporten dat die persoon ook kinderen krijgt en die dan ook heel goed kan sporten'.

Ze zei; 'nou, kijk maar bijvoorbeeld naar de voetbalwereld. Dat zijn dan, die voetballer en dan hier ook weer een zoon en ook weer voetbal. En zo gaat het maar door'. Toen zei (naam R.); 'ja, wat is dat eigenlijk voor iets gek?'. '.

5

Ik zei; 'oh dat is het biologische-*niet*-overlijden-programma.

Hij zegt; 'wat bedoel je ermee?

Jij zegt eigenlijk dat we dus niet overlijden ook fysiek niet'.

Ik zeg; 'nee, wat ik zeg is dat er verschillende entiteiten zijn waaruit we bestaan.

Entiteiten en een identiteit die we zijn'.

(00:28:18 minuten)

Wat aan de hand is in deze wereld hier, en dat is het biologische programma, is dat de ontwikkelaars van deze werkelijkheid, die we nu ervaren, die gekaapt is via een andere intelligentie waardoor we dit hier zijn van ervaren. De ontwikkelaars van deze realiteit hebben zelf een langshepend conflict achter de rug, in hele grote rijken, dat is een totaal andere tijdzone, dat gaat meer dan 43 miljard aardse jaren in beslag nemen waar ik het nu over heb.

En deze mensen, die dus mensen zijn geweest, die hebben deze wereld ontworpen en die hebben dit ontworpen aan de hand van hun eigen database wie ze zijn, dus de restanten van wie ze ooit zijn geweest, plus een onderzoek in werelden naar wie en wat mensen zijn hebben het samengebracht in deze realiteit die wij nu ervaren.

En eigenlijk zijn zij zichzelf aan het her-evolueren.

Het is een nieuwe evolutie onder hun toezicht op wat er in de aarde en op de aarde gebeurt. Je zou het een experiment kunnen noemen, maar het woord haal ik weg, omdat een experiment lijkt een soort van betekenisloos woord. Een experiment kan slagen of kan mislukken. Als dat het woord experiment is, moet hij gelijk aan de kant, want dat is het niet. Zij hebben zichzelf als soort ingebracht en hebben zichzelf via een bepaald proces in een her-productie programma gemaakt. Dus eigenlijk zou je kunnen zeggen dat er een niet sterfelijke soort op aarde leeft die zichzelf steeds verder en verder en verder evolueert, tot een bepaald punt. Daar zitten wij middenin in het programma, althans in die ervaringen. Wij zijn dat programma zelf niet.

Toen zei (naam R.); 'dus jij en ik zijn eigenlijk op biologisch niveau heel erg hetzelfde'.

Ik zeg; 'nou, vanuit een héle grote over-view, vanuit de broedkamers van de ontwerpers, hè los van de invasies en ook los van het feit dat er ook mensen uit oorspronkelijke werelden nu in deze realiteit zich ook bewust aan het worden zijn om allerlei andere redenen dan wat erachter zit, zou je kunnen zeggen op een bepaalde manier dat dat waar is wat jij zegt.

Ik zeg dat klopt'.

Hij zegt; 'waarom leef jij dan nog?'.

Nou, hierom omdat dit stuk wat wij nu doen, zit niet in de biologische ketting. Wij benoemen andere dingen. Jij benoemt andere dingen. Je ziet andere dingen. Dingen vallen je op. Kleine stipjes die voorbijkomen die voor jou niet klein zijn. Dat je zegt van ja maar dit is geen klein stipje. Hier gebeurt iets heel wezenlijks achter dit stipje. En dan komt er een gigantische foto voorbij waar iedereen door geïnspireerd is. Jij weet ga weg foto. Ik moet naar dat stipje, want dat is waar het over gaat. Dus deze wereld hier is een biologisch reproductie programma.

Ik zei tegen (naam R.) van; 'ja, dat is natuurlijk de manier hoe je hier dus naar kijkt'. Maar toen zei hij van, 'nou ja, dan kan ik eigenlijk ook wel gewoon ook wel eerder naar huis eigenlijk uiteindelijk. Als ik dan gewoon een onderdeel ben van dat

programma, dan kan ik ook wel eerder naar huis'.
Ik zei; 'ja dat klopt'.

En als je al dit soort dingen niet in betekenis ziet maar in gevoelens, dan kun je dus groter gaan uitzoomen over wat hier aan de hand is. Niet veel mensen durven het hierover te hebben.

Want als je dit stuk gaat bekijken dan zie je dus wat er op de aarde gebeurt.
Wat is er op de aarde aan de hand?
Je moet hem helemaal uitzoomen.
Dan kun je het zien.

Of je je vader of moeder ooit hebt gekend of je voorouders hebt gekend. Dit is allemaal verweven aan de biologische, dit stuk van de biologische realiteit.

Ik heb het nu bewust niet over de oorsprong. Het zijn werelden in werelden.

Als je dat kunt zien, dat de wereld eigenlijk bewoond wordt, biologisch gezien door een groep wezens die zichzelf in een experiment hebben gebracht. Als je dat kunt zien, dan kun je zien dat het vecht op de aarde.

En ik heb het nu niet over de matrix van misleiding die er doorheen loopt.

Ik heb het over, dat haal ik even af wat zijn allemaal verschillende schillen, dan kun je zien dat het een heel groot onderzoeksveld, een heel groot dispuut is, onderling eigenlijk tussen de biologische entiteiten van de ontwikkelaar.

Dus ik dacht van nou een dialoogmiddag door die jaren heen komen natuurlijk heel veel bepaalde vragen en opmerkingen. En ik heb gemerkt dat er zoveel vragen zijn over wat er allemaal aan de hand is.

Ik raak daarom eventjes deze sluier, ik tip hem gewoon even aan.

Want wie ben jij eigenlijk?
Met wie heb ik hier nou eigenlijk te maken?
Het gaat niet om mij het gaat om ons.

Maar zo spreek ik het wel uit: met wie heb ik hier nou eigenlijk te maken?
Wie ben jij?
Wie ben jij werkelijk?
Ben jij ook een kind van je ouders?
Want dat is er dus ook hè.
Dat is er ook.
Ik heb ook twee biologische ouders in-geprogrammeerd gekregen.
En vanuit hier bekeken ben ik daar ook uit ontstaan.
Zit je tegen grenzen aan?
Of niet?
Waar zoek je naar welke doorbraak?
Of geen doorbraak?

Is dat van jou of is dat een biologisch programma?
In welk agenda zit je verwickeld?
Word je gebruikt?

Gebruikt. Ik heb het niet over negatief, hè.

Word je gebruikt door een biologische cyborg agenda om dingen te moeten doorbreken die er nu lijken te zijn?

Zelfs als ze aantippen aan de onderwerpen waar we het over hebben. Dus die sterrenkundigen die zag daarna sterren. Want het is natuurlijk heel wat hè. Dit zijn maar een paar scenario's waar we mee te maken hebben.

Wat is deze tijd?
Wat kom je hier doen?
Wat zijn jouw vaardigheden?
Heb je ze *door* lopen?
Leef je ze ook?

Zet je ze neer, zonder andere mensen ervoor verantwoordelijk te houden?
Deze plek waar wij leven, die wij ervaren, is een realiteit die je eigenlijk alle mogelijke betekenissen kunt geven. Er zijn zoveel meningen vanuit gevoelens en gedachten betekenissen over deze realiteit.

Vanuit verschillende rassen en beschavingen, en rijken.

Het wordt gezien als een vrije wereld waar de mogelijkheid is om zeer ongebalanceerd bewustzijn, wat achter deze schil operationeel is om dat in balans te brengen.

Dus het wordt ook gezien in de grotere intergalactische confederaties wordt een wereld zoals hier wordt gezien als een wereld die voornamelijk de mogelijkheid heeft om dat er hier zoveel leven ontstaat als een balanceer, als een her-balanceer niveau, niet hoog of laag, van leven, voor wezens, voor mensen en andere intelligenties die in contact zijn gekomen met een kracht die hen iets anders liet voelen.

Dus het is ook een scenario wat een grote betekenis heeft, dus naast het feit dat het een invasieve realiteit is, is het ook een realiteit dat je daaruit kunt komen. Dus het wordt gezien als een heel groot training kamp, training realiteit. Dus ja het is wel heel wat waar wij allemaal mee te maken hebben.

Nou goed ik kwam hier en op mijn negende jaar kwam ik in contact met de mensen die deze realiteit hebben gecreëerd. Toen ik met hen in contact kwam werd ik razendsnel ontvoerd door een soort van Egyptische entiteiten. Ik noem het even Egyptisch, het zijn geen Egyptenaren, maar zo zie je ze wel terug. Want sommige films die wat duister zijn benaderd het wel. Ik werd ontvoerd door hen. Ik werd wakker gemaakt. Mijn bewustzijn werd opgeschoond.

Werd dit programma uit gehaald. Toen was ik weer in de wereld van nog deze realiteit, voor, dat is de wereld waarin de aarde in contact staat.

En ik heb het niet over de oorsprong wereld voor de helderheid, ik heb het over deze wereld hier. Dat deze wereld, de aarde, een onderdeel was, eigenlijk een bijplaneet van een grotere confederatiegroep hier in dit zonnestelsel, wat in contact stond met andere zonnestelsels.

Daar was Mars, wat wij hier dus nu Mars noemen, een heel belangrijke hoofdplaneet in. Daar werd ik uit gehaald.

Want ze probeerde mij te her-programmeren dat ik alsnog het geheugen kwijt zou raken omdat ik niet mag spreken over deze grote onderwerpen omdat het ertoe kan leiden, en het leidt er ook letterlijk toe, dat mensen tot het besef komen wat ze met die vaardigheden kunnen doen en die vaardigheden heb ik op mijn manier op verschillende manieren en verschillende thema's over gesproken met bepaalde oefeningen.

Nou toen was ik na mijn negende leeftijd kwam ik in contact met mensen, mooie grote ruimhartige warme mensen. Die helemaal geen taal spreken van deze wereld. Totaal niet. Denken niet op de manier zoals wij denken van deze wereld. Maar werken op een diepere, het wordt echt letterlijk gedacht, maar denken op een manier vanuit een evenwichtig gevoel.

Ik spreek ook puur nu vanuit mezelf. Omdat ik dat heel goed op die manier kan ervaren. Hele warme contacten. Hele mooie mensen. En ik kwam in contact met ze. Ik kreeg ook vanuit die momenten dat we met elkaar samen waren, kreeg ik ook door en via het contact de mogelijkheid om ook gewoon hier niet meer terug te gaan, fysiek. Weg te blijven. En dat heb ik ook een aantal keer gedaan. Dat ik hier niet was.

Ik heb de aarde gezien vanuit hele grote observatieposten. Hele grote observatieposten die niet in deze dimensie liggen. En ik keek naar de aarde, dus de aarde zoals we hem nu zien. Van het ontwerp van de ontwikkelaars. En ik zag een noodzaak, de noodzaak, om vanuit dat denken zag ik de noodzaak om aan de slag te gaan op de aarde. Dus ik kon het gewoon weer goed zien. Ik kan het altijd goed zien, maar als je het vanuit een afstand bekijkt zie je nog veel meer.

Ik zag ook een enorm netwerk van mensen uit allerlei verschillende werelden die geprepareerd, dus voorbereid, door zichzelf naar binnen gaan. Dus ik heb ook gezien van ik ga dat gewoon doen

(00:43:00minuten)

en toen was er een man met hele blauwe ogen en aan de binnenkant van zijn ogen had hij een soort paars-rose licht. Heel mooi.

Zeg maar wat wij hier al zien als lens. Daar kijk je niet met je lens hè. Daarom zien we dus ook bijna niks. En ik zag die ogen. Dat was heel warm. Toen zei hij ook van; je zult op een gegeven moment als mens in zo'n wereld, zul je ook wel keuzes

moeten maken. En die keuze die heb ik lang ook niet gemaakt, bewust om eerst met elkaar vaardigheden open te leggen.

En ik zag in die grote observatieposten, zag ik verschillende afdelingen, verschillende divisies van mensen rijken, mensen rassen zag ik. En daar was alles bekend van wat er eigenlijk allemaal was gebeurd in een wereld zoals hier, deze wereld. Wat er was gebeurd in werelden waar de mensen vandaan komen van oorsprong. Verschillende werelden in elkaar. Toen kreeg ik een uitzoom. En toen zag ik wat er allemaal door de mens heen loopt aaneen, ik noem het liefdesveld, van dingen die er eigenlijk niet zijn gebeurd.

Dus een programma. En toen ik dat zag, toen ik dat kon zien vanuit verbonden met deze wereld hier. Ik kon zien vanuit hier hoe groot de intrige is om ons heen waar we in geloven. Toen ik dat met het aardse bewustzijn ook kon zien. Toen wist ik ook van ja er moeten echt wel hele stevige gesprekken gaan plaatst vinden.

Mensen moeten echt wel naar binnen willen, in het onderwerp. En toen zei die man; 'maar je zult niet gehoord worden'. Met woorden. En dat klopt ook. Want woorden kunnen niet vertalen van waar we het over hebben. Dus nu zijn we dus hier om met elkaar in gesprek te gaan over het één en ander. En ik verbind daar helemaal niks aan, dat iets betekent of zo, of iets dergelijks. Maar ik verbaas me, in positieve manier, verbaas ik mij over de afwezigheid van dat ik serieus genomen word, en niet door jou en niet door jullie en ook niet over mij als persoon, want alles wat ik zeg weet ik onmiddellijk wat de impact daarvan ook kan zijn op een bepaalde manier.

We willen allemaal graag met onszelf in contact. We willen allemaal graag in contact met de Force, met het leven. We willen allemaal graag in contact met, zoals we dat hier noemen, buitenlandse bezoekers, familieleden.

Dus die vaardigheden die ik heb meegegeven, die ik heb besproken met jou, die ik niet voor je kan bepalen en dat is ook niet nodig. Maar, je bewustzijn open leggen betekent ook dat je vanuit een radicale andere beweging ook met mij in gesprek gaat. En het gaat niet om mij. Ik ben slechts, en dat is ook alles, je evenbeeld.

Als je dingen niet kunt vinden, of je hebt vragen, je hebt het gevoel dat je ergens heen moet, heb je van mij alle toestemming om het bij me neer te leggen. Ik ben geen goeroe, ik ben geen Messias, maar ik kom hier niet vandaan. En ik denk dat je daar met elkaar, met elkaar, dus dat moet ik ook bij jou doen, en dat doe ik ook.

Moet je daar van die mogelijkheden die er zijn, moet je daar een beweging uit zien te genereren. Ja. En daarom zijn de dialoog dagen. Door al die processen die er door mensen in beweging zijn gekomen. Niet door mij. Maar door bij de mensen zelf. De effecten die het heeft. Je ziet wat er allemaal gebeurt om je heen. Je ziet wat er gebeurt.

Dat is een herhaling van een herhaling op een herhaling.

In het goede ook. Zijn het ook vaak herhalingen op herhalingen en herhalingen.

Dus een kopie van een kopie van een kopie. En dan lopen er intelligenties doorheen die daar een betekenis van gaan maken. En daar kun jij dan intrappen of niet. Ja, we zien dat het een herhaling is.

Maar ik ben geen herhaling. Ik ben er nu.

En daarom zijn we vandaag bij elkaar om grote gebeurtenissen die zich hier op de wereld afspelen, nu, om die in het licht te brengen. Om te kijken wat de skills zijn. Wat bewustzijnsbewegingen zijn. Wat scheppend bewustzijn is. Wat liefde is. En liefde is alleen daar als je rechtop staat en blijft staan.

Ja, dus ik heb twee microfoons erbij gezet. Een rode en een blauwe. Dankjewel. Die heb jij meegenomen (naam). En ze doen het hartstikke goed. En je tasje van Sint-Petersburg heb ik ook weer mee. Ja. Ik hoop dat je achter de woorden voelt wat ik nog meer zeg maar doe en ben. Ik heb in de afgelopen tijden heb ik veel gedaan. Ik heb heel goed gekeken.

Ik ga op een korte termijn ook via de website die ik heb wat kleinere groepsbijeenkomsten houden. Er kunnen eigenlijk alleen maar in één keer twintig mensen aangemeld worden, als het er negentien zijn kan het niet.

Dus dat betekent als jij denkt van ik wil wel met een groep mensen samen bij elkaar komen waarvan ik zeg van nou, en dat is niet om onderscheidend te zijn met elkaar. Maar iedereen heeft een eigen skills, een eigen vaardigheid. Iedereen heeft een eigen hartkracht, een eigen bewustzijns-scheppingstrilling. En dus is het ook als je voelt van goh, dit onderwerp zou ik met een bepaalde groep mensen samen bij elkaar willen uitwerken, ga ik het dus ook doen.

En ik ga nu gehoor geven aan de dingen die ik nu ook moet doen om zaken voor elkaar te krijgen. En er komen straks nog wat andere dagen waarbij ik de vaardigheden nog een keer bij elkaar op tel, zodat je een suprême leader kan zijn van je bewustzijn, zoals je hoort te zijn. Dat betekent ook dat de uitdagingen die er zijn, ook op wereldniveau door ons worden opgepakt.

En niet aan het noodlot of aan het lot worden overgelaten. Dat we niet gaan zitten kijken hoe een zekere Mr. Trump, die of een White hat is of een dark hat, of die in verwarring is, of hij nou een Deep state agent is, of hij alleen is of nog 15 dubbelgangers heeft, wel of niet. Het is allemaal niet relevant. We gaan niet wachten, we gaan niet wachten op de herhaling cyclus. Dat gaan we niet doen. Dus waarom leg ik die steen aan de kant.

Dat heb ik nu gedaan. Ja. Welkom. Ik ben blij dat je er bent

Zo, ik ben er en ik heb zelf gemerkt dat het mooiste is, ook voor mij wie ik ben, als je met mij in gesprek gaat op de manier zoals jij dat voelt. Je mag me alles vragen. Je hoeft helemaal niet het gevoel te hebben van dat Martijn dan een vraagbaak wordt, of dat hij daardoor naast zijn schoenen gaat lopen. Integendeel, ik vind het heel erg prettig als we dat juist zo vanuit vertrouwen kunnen doen. Dat we juist over onderwerpen kunnen spreken. Dat we juist over de mogelijkheden kunnen

spreeken die er zijn. Want er is voor mij *alles* aan gelegen om de bevrijding in te luiden en de tegenwerkingen die daarin zitten los te laten. Dat betekent ook echt dat je het ook echt voor elkaar moet willen opnemen.

Denk je dat deze bijeenkomst minder belangrijk is dan die NAVO, top. Dat is helemaal geen top trouwens hoor. De Amerikanen vinden het helemaal geen top. Totaal irrelevant. En het is niet Trump die dat vindt, maar dat vinden de Amerikanen zelf. Wat hier gebeurt is een opzetting van een soort ego, beschadigd ego-kind-EU-deel wat een pak op zijn sodemieter heeft gehad in de energetische verantwoordelijkheid om eigenlijk zelf te staan wat de Europese continent eigenlijk gewoon historisch gezien niet gedaan heeft. Dat is de eerste laag. Tweede laag is dat het een bijeenkomst is om contracten te tekenen om een groot offensief te beginnen tegen een, wat wordt genoemd Operations Black Box. Dus het is heel groot wat we hier aan het doen zijn. Wij hebben het hierover dingen. We kunnen het over zaken hebben en ik stuur niet, alles kan hier gezegd worden. Je mag gewoon alles aan mij zeggen en vragen of neerleggen. Maar het is een enorme tijd waarin we zitten. En het is aan ons om daar goed mee om te gaan. Om daar goed mee om te gaan. Ga daar goed mee om.

Ik heb twee microfoons. Die staan nog niet aan. Ja. Die microfoon die staat ook nog niet aan. Daar zit boven op een schuifje, die kan je naar voren schuiven. Als het goed is gaan ze het dan doen. Maar voordat we gaan beginnen wil ik wel tegen je zeggen spreek vanuit jezelf. Voordat je woorden gaat gebruiken, maak contact met jezelf. We zijn hier echt puur om datgene wat er naar boven komt in woorden, om dat helemaal vanuit jezelf helemaal naar voren te halen. Wat ik bedoel is dit. Wat zijn de kleuren van de Nederlandse vlag? Ja. Dat is niet uit jezelf. Als je nu de moeite neemt om de Nederlandse vlag te kunnen zien, boem, daar is je vaardigheid. Dan kun je zien wat de kleuren zijn. Dat is je eigen bewustzijn, van observeren. Dus je kunt ook communiceren en praten, uit reacties. Je kunt spreken uit van alles en nog wat. Het is onze taak om uit onszelf te spreken. Neem daar dan, als dat iets meer tijd zou kunnen kosten, neem die tijd dan ook. En mijn voorstel is om iedereen gewoon in eerste instantie even één ding te kunnen laten zeggen, vragen. Zodat we allemaal aan de beurt komen. Niet bij mij. Aan de beurt komen in dit veld, zodat het niet een lijst wordt van 10 of 20. Maar als er niemand is in deze ruimte die ook maar iets zegt, dan (licht er ook groen?) om 20 punten achter elkaar te zeggen. Ja. Dank je.

Iemand: Goedemorgen. Toen ik in de auto hier naartoe reed, hoorde ik alleen maar 'wapensysteem eraf', 'vredesfrequentie erin', 'vredesfrequentie erin'. En is dat dan ook voelbaar? Luisteren de mensen dan naar mij met hun hoofd? Of is het voelbaar? En kan ik die vredesfrequentie hier brengen als dit Ground Zero is? En wat betekent dat dan? Wat is dan vrede? En allereerst zag ik dat ik eigenlijk in mezelf die vrede niet altijd voel. Maar wat is dan die vredesfrequentie? Liefde en respect. Maar misschien is dat voor iedereen wat anders.

(00:58:37 minuten)

Martijn: Wij spreken over onpartijdigheid. Als je onpartijdig bent, is er vrede. Dat is zoals wij het letterlijk zien. En dat is ook wat het echt is. Als je geen partijdigheid

hebt, en waar ik vandaan kom, en ook in de coalitiegroepen waar ik een onderdeel van ben, bestaat er geen partijdigheid. Wij hebben geen partij gekozen. En dat zullen we nog nooit doen. Als dat er niet is, geen partijdigheid, dan zul je voelen dat vrede iets anders is dan liefde.

Iemand: Dat is het ook.

Martijn: Maar het is bij iedereen en voor iedereen uiteraard op de eigen manier te ervaren. Vanuit hier, ik geef dus mijn reactie hierop omdat hij niet vanuit hier komt. Dus ik spreek hem uit. En het is niet meer waar of meer waarde. Daar gaat het allemaal niet om. Maar als jij onpartijdig bent zul je in contact komen en zijn met vrede. En dat zie je ook. In deze wereld is niemand in staat, niemand in staat, om vrede te brengen zolang hij of zij partijdig is. In de ban van een religie, in de ban van een economisch voordeel, in de ban van welke ring dan ook

Iemand: En in die onpartijdigheid iedereen de ruimte geven om er te zijn.

Martijn: Ja, binnen die onpartijdigheid, dus niet van een bepaalde partij zijn en toch wel weten wat jouw plek is van waaruit je functioneert, laat zelfs ook dat stuk waar je aan refereert niet eens bestaan. Dus die valt weg.

Iemand: Voel hem niet, kan je andere woorden gebruiken?

Martijn: Wat jij aangeeft, ruimte geven, is een issue wat er is binnen partijdigheid. Die komt onmiddellijk te vervallen. Die is onmiddellijk weg. Alles wat daar nog overdraait is geheugen.

Iemand: Ik laat hem even.

Martijn: Wil je dat ik hem ook laat of mag ik er nog iets over zeggen?

Ja, ik weet helemaal niet of dat een extra is of zo. Het kan ook een afbreuk doen voor sommige mensen. Weet ik niet. De interesse in bepaalde situaties, in, nou laat ik zeggen, gemoedstoestanden van bij ook andere mensen, de interesse daarin is zo groot als de partijdigheid. Op het moment dat jouw partijdigheid wegvalt, dan ben je niet meer bezig met of andere mensen, of daar ruimte voor is, of er ruimte is voor een ander. Want dat is verbonden met je bewustzijn wat partijdig is. Als ik gewoon puur kijk vanuit wie ik ben en waar ik vandaan kom en waarom ik hier in deze dimensie ben en hier op Gaia ben, is dat omdat ik niet partijdig ben. En ik laat me ook niet partijdig maken. Dat wil niet zeggen dat ik geen beslissingen kan nemen die voor andere mensen, omdat andere mensen daar partijdige percepties bij hebben, omdat ze zelf partijdig zijn, dat wil niet zeggen dat je geen beslissingen kunt nemen. Ik kan stevige beslissingen nemen, zonder partij te kiezen voor een voor of een tegen. En daarbij ontstaat ook niet het gevoel dat er ook ruimte moet zijn voor de ander, want die is er gewoon altijd. Dus we zullen een paar tandjes bij-schalen. Ik vind het trouwens heel mooi dat je hier gelijk zo mee dit ter tafel legt, omdat dit ook wel echt de wringer is, op alle niveaus in ons, als we het hebben over grotere onderwerpen, steeds gaan spelen. Ben jij partijdig?

Iemand: Ik probeer het niet te zijn.

Martijn: Als je jezelf nou ja of een nee zou moeten geven, wat wordt het dan?

Iemand: Nee.

Martijn: Mooi.

Iemand: Ik voel liefde voor ieder mens en aandacht.

Martijn: Ja.

Iemand: En voor mij is het zeker niet altijd het comfortabelst. Ik weet het even niet, mijn hoofd gaat aan.

Martijn: Wat zegt je hoofd?

Iemand: Nou, die slingert er een oordeel in. Wat niet van mij is.

Martijn: Kijk, we hoeven niks te leren. Jij hoeft niks te leren. Niemand hoeft hier iets te leren. Je komt hier om jezelf in te brengen en om vanuit je eigen puurheid te spreken. En als ik dan bijvoorbeeld een vraag stel, is dat niet uit verantwoording, het is ook helemaal niet een meting. Ik stel die vraag eigenlijk als een soort uitnodiging. Dat is ook het stukje waar ik in functioneel ben op dit moment, om die grote wijsheid van jou hier ten tonele te brengen.

Iemand: Ik voel dan ook de informatie die ik dan naar buiten wil brengen, is van een andere laag als van het gemoed, daar zit het hem niet in, hij is dieper dan dat.

Martijn: En is het een laag van binnen wat met jou te maken heeft? Of is het een laag van buiten wat met andere connectie heeft?

Iemand: Dit vredes frequentie is iets van mij. En ik weet dat dat te maken heeft met wat ik hier doe of te doen heb. Ja. (stilte)

Iemand: (niet getranscripteert, deels oproep/mededeling/vraag)

Martijn: (zegt sorry, gaat hier niet op in). Ik zal ook vertellen waarom. Niet omdat ik het niet wil, maar ik ben hier nu speciaal gekomen en ik wil dat jullie vragen gaan stellen, niet aan mij, ik wil dat jullie naar de kern toe gaan. Ik kom hier niet vandaan, hoe ver geprikkeld wil je nou eigenlijk worden door jezelf dat je hier ook niet vandaan komt. En dat er onderwerpen hier moeten worden besproken. Ik zeg niet dat het andere van jou niet goed is of minder is, absoluut niet. Ik ga een prikker geven, zo boem! Ga maar uit het denken weg van de aarde. Ga maar uit het denken van de aarde weg.

(01:09:16 minuten)

Iemand: Dankjewel voor je indringend welkom vanochtend. Ik ben er ook. De vraag die ik heb is, je noemde dat je vanuit een soort observatorium naar de aarde keek. En dat wat je zag was dat er een soort liefde door iedereen heen liep hier. Uit niet bestaande situaties. En ik zou je willen vragen of je een soort van praktisch voorbeeld kan noemen zodat ik daarvan iets in mijn eigen leven kan herkennen. Want die connectie mis ik even en ik zou het heel graag zien.

Martijn: Ja, het is zo dat wij hier, ik doe het even zo hoor hoe ik hem niet altijd vast te houden.

Wij zijn hier op deze aarde gekomen met de mogelijkheid een tijdlijn om te buigen

of eigenlijk om gebeurtenissen die van buitenaf komen om die niet in stand te houden, laat ik het zo maar noemen.

Wij zijn hier gekomen om nieuwe mogelijkheden te laten ontstaan. Ik moet het corrigeren, we zijn hier niet specifiek om gekomen, maar nu dat we hier zijn, is dat wel wat we kunnen doen. Dat is ook waar de grootste kosmische aandacht ligt, op wat de mens eigenlijk is.

Wat haar bewustzijn is, wat wij zelf hier kunnen neerzetten. Toen ik naar de aarde keek, zag ik een enorm netwerk van mensen die niet consequent, ieder mens komt dus consequent is, kijk ook naar jezelf, ene moment ben je in totale verbondenheid met de wereld, ben je gepassioneerd vanuit je gevoel, je hebt ook energie, je bent kracht, je voelt ook de zingeving om met iemand te spreken en in andere momenten is dat compleet weg en doe je iets anders.

Dus dat is een heel fluctuerend iets.

Ik keek naar de aarde, niet in dit beeld, en ik zag een enorme, laat ik maar zeggen elektriciteitspulsen, informatie, tot leven komen in *alle* lichamen. Dus in alle lichamen van de aarde, wat we zien hier als lichamen, maar wat op een ander galactisch niveau letterlijk gezien wordt, echt als een soort container, als een, vanuit hier bekeken, dus niet vanuit de oorsprong, vanuit hier wordt dat zo bekeken, als een object, als een samengebracht, samengebundeld elektrisch veld, wat door de stuwning en communicatie van al die elektrische velden samen bij elkaar opgeteld, leidt tot een fysieke vorm, wat we dus hier op de aarde een lichaam noemen.

Daar zag ik een enorme hoeveelheid aan mogelijkheden. Mogelijkheden die dus niet liggen gescript in deze wereld hier.

Ik zag ook in die momenten, en dat had ik al gezien nog voordat ik in deze wereld hier mijn ervaringen zou gaan opdoen, maar eenmaal in de wereld is het toch eenzelfde observatie, maar met een andere betekenis, in de emotie, in gevoel.

Ik zag dat mensen ontploft zijn in hun kennis. Dus het zijn allemaal fragmenten geworden. Er is iets gebeurd, er is een elektrisch circuit ingebracht in de mens, en dan praat ik allemaal even in aardse terminologieën, maar er is door een heel groot rijk een technologie gebruikt wat miljarden millivolts is, waardoor het brein van het lichaam onder een ander, in een andere configuratie draait.

En dat is aan de lichamen verbonden van deze wereld hier. Het is plus minus, met een hele andere omweg, is het dezelfde technologie die gebruikt is in de tijd van de stamwerelden, waarin mensen geraakt zijn door onder andere die technologische entiteit, waardoor mensen werden herschreven als het ware in hun bewustzijn.

En ze dingen anders gingen ervaren. Dus wat ik zag was, en eigenlijk zie je dat zelf ook als je in de spiegel kijkt. Binnen in jezelf kun je dat ook herkennen. Maar je ziet het ook om je heen, zonder een oordeel, maar dat kun je gewoon zien.

Wat ik zag was een enorme hoeveelheid, zoem ik in op één persoon, misschien gaat het nu wel over jou. Een enorme hoeveelheid toewijding, dat is het woord, toewijding. Toewijding om het leven te voelen voorbij de vorm die via de derde dimensie naar je toe wordt gezet.

Dus de toewijding van een mens om bijvoorbeeld iemand die er wat moeilijker uitziet, de toewijding om daar dwars doorheen te voelen en de kern van die persoon aan te raken, te voelen van wauw, wat ben je mooi. En dat is ontploft.

Dat zijn fragmenten. Het is gefragmenteerd. Er is iets gebeurd. Het is eigenlijk, ik moet het goed zeggen, het is opgeblazen.

Maar het is niet letterlijk opgeblazen dat het weg is. Maar het is uit elkaar gespat. En het hangt in segmenten in ons, om ons heen. Dus de mens haar bewustzijn hier in deze realiteit hier, is door een ingreep stuk gemaakt als het ware.

En wat je dus kunt *zien*, en dat is wat ik dus ook zag en dat kun je ook herkennen van jezelf. Is dat je eigenlijk allemaal, ik noem het even losse eindjes van wie je werkelijk bent en jezelf wel degelijk kunt voelen.

Je kunt voelen wanneer iets aandacht nodig heeft.

Je kunt ook voelen wanneer je dingen moet loslaten, dat je in rust komt. Je kunt voelen en weten, voelend-weten, wat je voor de ander kunt doen waardoor de ander weer verzacht.

Je weet als je over situaties nadenkt en doorvoelt op de wereld, weet je dat je op dat moment aan het werk bent, dat je het aanraakt.

En ga zo maar door, dat zijn allemaal dingen die weten wij allemaal.

En wat ik zag in dat grote monitorings-observatiecentrum, was dat *ieder* mens mogelijkheden kan laten ontstaan. Als de mens bewust is van haar vaardigheden.

Want hoe breng je nou al die fragmenten bij elkaar?

Want we kunnen wel met z'n allen blijven praten op deze aarde over liefde.

En het is natuurlijk de drijvende- en kernkracht van alles. Liefde is open.

Maar als het alleen dat is, dan mag de vraag gesteld worden waarom staat het dan niet uit?

Wat ons zoals mensheid verdeelt.

Zijn we dan niet slim genoeg?

Of is er iets anders aan de hand?

En wat ik zag, was dat alle mensen, laat ik zeggen, het woord 'beschikken' over het vermogen, omdat ze het zijn, om alle niet geprogrammeerde of uitgesloten mogelijkheden die de wereld naar een grote galactische community terugbrengt in verhouding met elkaar, dat de mens dat vermogen is om alle mogelijkheden te laten ontstaan.

En ik zag dat de mens niet weet hoe. Ik zag dat de mens niet weet *hoe, hoe*.

En nou lijkt het alsof het een vraag wordt van het intellect, van het denken, maar het is niet zo. Soms moet je elkaar even iets voordoen, vanuit liefde. Niet vanuit het ego. Soms moet je in een bepaalde realiteit waarin je verkeert met elkaar. Moet je dingen benoemen en doornemen.

En dan moeten de mensen die niet weten hoe, en sommige mensen houden zichzelf voor dat ze wel weten hoe, maar ze weten het niet, ze weten het wel, maar het lukt niet.

Maar ze vinden dat het wel lukt. En daarom hebben ze hoop. En omdat ze hoop hebben.

En acht miljard mensen die hoop hebben, en het niet gebeurt, en het niet lukt, is de situatie nog zoals die is. Dat is geen oordeel.

Dat is een constatering waar we met elkaar naar mogen kijken, zodat zich dat dus opnieuw gaat gedragen aan de hand van wie wij zijn.

En dat is wat ik zag.

Ik zag dat mensen niet weten hoe.

Omdat mensen hun eigen leven belangrijk vinden. Omdat ze tegen grenzen aan lopen. Grenzen die er niet toe doen. Omdat ze tegen grenzen aanlopen die vaak ook nog genetisch zijn. Dat je eigenlijk het probleem van je ouders loopt op te lossen, bijvoorbeeld.

Dus die mogelijkheden die zag ik.

En vanuit dat stuk heb ik ook enkele jaren heel bewust in het zichtbare beeld met een wat kleinere groep mensen samengewerkt. Het is een hele goede set geweest, maakt helemaal niks uit wat andere mensen daarvan vinden.

Ik wist wel dat andere mensen daar iets van zouden kunnen gaan vinden, maar het maakt mij niks uit want waarom; omdat het gaat om bundelingen, het gaat om verbindingen, het gaat om de connectie.

Als je met elkaar samen in een setting bent, niet in dit gebouw, maar ook echt in de energie en je beseft ik doe dat niet alleen. Door de verbinding - de verbondenheid, door het besef waar het allemaal over gaat maak je ook een krachtiger bewustzijn daarin. Daarom moet er ook geen partijdigheid zijn. Partijdigheid heeft daarin geen plek.

En dat is wat ik zag.

Ik zag een enorme grote groep mensen op de aarde die in charts kunnen komen. In

de leiding kunnen komen vanuit hun binnenkant. Die terug kunnen keren in het wakker worden in het bewustzijn.

Want er is nu gewoon een intelligentie, een kracht en een technologie, die gewoon binnen het experiment van deze wereld de illusie krijgt gehandhaafd door de observers die niet observeren, dat zij de bazen zijn van het systeem waarin wij leven.

Terwijl wij zelf de levensbrengers zijn. En dus de brengers van de Dageraad.

En dat is wat ik zag, heel duidelijk kreeg ik dat te zien, kon ik zien, ik kon het zelf ook opzoeken. Dat kon ik ook doen omdat ik zelf één van de leidinggevende ben van het programma.

En ik zie, kon zien, hoe ieder mens niet eigenwijs zijn, wel eigenwijs, maar niet eigenwijs in de zin van ja, nee, ja, nee. Gewoon doen.

Ik zag hoe mensen als ze echt zichzelf inzetten en aanzetten, in staat zijn om mogelijkheden die hier niet bestaan, om de mogelijkheden bij elkaar te brengen.

Maar daarvoor heb je een aantal bewustzijns capaciteiten nodig. En die zijn opgeblazen door een elektrisch circuit.

Iemand: Dus die onpartijdigheid die moet zich eigenlijk doortrekken naar mijn eigen leven. In de zin van niet alleen extern. Maar als jij zegt van goh het gebeurt niet omdat je toch ergens in je eigen leven iets aan wil vasthouden.

Martijn: Maar wat is eigen leven? Wat is een eigen leven? Het is correct denk ik wat je zegt, maar wat is *eigen*?

Iemand: Ja de perceptie van het bekende, de perceptie van de momenten van diepe verbondenheid die overstijgen dat. Ja en ik voel mezelf daartussen laveren zeg maar.

Martijn: Ja. Heel lang wilden mensen, en er zijn ook mensen die komen bijvoorbeeld niet meer bij dagen die ik organiseer en open leg, omdat er volgens die mensen niet iets gebeurt. Maar wij komen hier juist om wel dingen te doen. En dat vraagt ook de nodige aandacht.

Het vraagt om die vaardigheden die zijn opgeblazen, die moet je bij elkaar zien te brengen. En een vaardigheid is dat je de mogelijkheid open moet leggen dat we zelf, even allemaal aardse woorden, maar het zijn ook energiewoorden, tijdreizigers zijn met een vergeetachtigheid.

En dat we dus een onderdeel zijn van een enorm grote interstellair en ook interkosmische coalitiegroep. Als je dat voor mogelijk houdt, dan komt daaruit voort dat je alles wat je tot nu toe, jij noemt het woord perceptie, maar dat alles wat tot nu toe een bepaalde waarde heeft te krijgen, dat de sturing, de belangrijkheid daarvan, dat die eraf moet.

Omdat het weliswaar daar helemaal niet over hoeft te gaan. En waarschijnlijk gaat

het daar dus ook helemaal niet om.

Dus dan moet je ook gaan kijken van wat is er dan met mijn bewustzijn aan de hand?

In wat voor verstoring zit ik dat ik eigenlijk met dingen bezig ben waar het dan helemaal niet over hoeft te gaan. En iedere keer als het over echt kosmisch bewustzijn gaat (Martijn klikt eenmaal met zijn vinger), hop, dan gebeurt er vast wel weer ergens iets, waardoor je weer een boot moet voorkomen te laten zinken.

Dus perceptie, je eigen leven, hoezo eigen leven, wat voor eigen leven dan?

Dit zijn top engineers, die alles wat wij hier zien als een soort moment van ervaren als een leven met daarbij ingespeelde en mooie bijzondere waardevol liefdevolle mensen, dat dat eigenlijk ook een perceptie voedt. En dan moet je wel van goede huizen komen, en dat komen we.

Dus dat is wat ik zag.

Ieder mens is die kracht om die mogelijkheden naar voren te halen, te laten ontstaan.

Scheppend bewustzijn. Crowd Power 16, tweede deel.

Zie https://matrix-nl.freevar.com/#30_jun_2016 of <https://matrix-nl.freevar.com/matrix2016.html#20160630-MvS-Crowd-Power-nr16-Pyschische-gezondheid> (zoek naar scheppend bewustzijns)

Iemand: Tijd voor Crowd Power 25?

Iemand: Ik weet ook niet zozeer of er een vraag in zit. Maar ik wil wel iets opengooien voor mezelf. Het lijkt met de NAVO-top te maken te hebben. Maar volgens mij is dat meer een aanleiding. Volgens mij gaat het meer om wat er gebeurt in mijn bewustzijn rondom de NAVO-top.

Ik ben er vanaf het begin af aan, heb ik het gevolgd, het hele proces. Mijn collega's organiseren het. Dus ik zit er redelijk dichtbij. En nu woon ik ook in het centrum en de wegen rondom mijn huis worden steeds meer afgesloten.

En de parken mag ik niet meer in. Ik merk dat het steeds benauwdere wordt.

Ik heb steeds weer iets gehad van, nou ik ga dat waarnemen. Heel veel mensen vertrekken die periode. Ik heb steeds gezegd, ik blijf.

Want ik voel dat het belangrijk is om daar aanwezig te zijn.

Maar nu is het echt heftig aan het worden. Voor mijzelf dus. Ik schrijf alleen maar. Ik weet niet of dat in werkelijkheid zo is. Maar dat gebeurt in mij. Op een gegeven moment vroeg iemand aan mij; 'waarom blijf jij dan?'. Ik zeg; 'om de vrede te bewaren in de stad'. En toen realiseerde ik me later ja maar hoezo heb je een doel als je gaat waarnemen? Wat ga je nou echt doen? Zijn dat mijn woorden wel? En wie wil er eigenlijk in de stad blijven? En wie wil er eigenlijk dat ik ga zitten waarnemen? Dus al dat soort vragen van is dit nou een onderdeel van mijn missie? Nou, geen flauw idee. Is het belangrijk dat ik dit doe? Maar waarom doe ik het

eigenlijk? Ik vertrouw mezelf niet meer daarin merk ik. Kan ik nog wel neutraal waarnemen? Nou, dat zijn allemaal vragen die door me heen gaan. Kan ik niet beter weggaan? En er gebeuren ook allerlei dingen nu in mijn leven. Nou, met mensen. Nou, daar blijkt dat ik dus helemaal niet meer neutraal kan zijn soms. Het gebeurt ook wel eens dat als ik hier zit, dat ik voel dat er opeens een wezen in mijn lichaam springt. En als ik dat voel dan stuur ik hem meteen ook weer weg. Het is gewoon verwarrend. En als je het hebt over die bewustzijnsexplosie hier, die mensen, dan denk ik van ja, ik herken hem. En op een gegeven moment had ik ook zoiets van, ja maar hallo, ik heb een heel team achter me. En ik sta hier niet alleen in. En die verbinding met andere mensen die is er. Maar als ik overgenomen ben dan gaat die verbinding, dan gaat dat door naar de verbinding. Dus heb ik zoiets van, ja, moet ik dat dan wel doen, moet ik dat dan niet doen?

Martijn: Als nou hier, ik interrumppeer je eventjes in de samenspraak. Als hier nu zo straks een aantal mensen binnenstappen die niet van deze werkelijkheid zijn. Ga jij dan dit aan die mensen voorleggen? Of komen er dan andere dingen naar voren? Ik doe even dit samen met jou hoor. Het is gewoon even samen de laken, het tekent niets meer of minder dan alleen de vraag. Afstemming. Wat je zegt doet er ontzettend toe. Maar is dit het wat we aan bezoekers gaan voorleggen of wordt het iets anders? Het is voor ons allemaal hoor. We moeten het veld dirigeren.

Iemand: Nou ik wil eigenlijk dolgraag meer weten over de beschaving die tussen de bonsai bomen woont. Dus als ze daar vandaan komen dan ga ik dat contact met hen aan.

(01:31:02 minuten)

Martijn: Het zijn hele mooie mensen. Zij zijn een beetje getint. Een beetje Portugees. Dat is mijn referentiepunt op dit moment dan even. Ze zijn iets langer dan de mensen van de aarde. Ze zijn wat smaller. Het zijn natuurmensen. En wat ze hebben gedaan, ze komen ook niet van die wereld van oorsprong vandaan. Zij zijn naar die wereld gegaan, nadat de wereld waar zij zijn, waar zij in leven.

Die wereld die komt voort uit, het is een overblijfsel, maar een hele mooi overblijfsel, van het 33ste rijk wat van de aarde is vertrokken, dat is 840 miljoen jaar geleden.

En toen is de mens hier op de aarde, dus in dit hologram waarin wij leven, dus de opgerichte wereld, is er een mensenras voorbij, er waren veel minder mensen er leefden ongeveer 340 - 350 miljoen mensen op de aarde, dat is heel weinig ten opzichte van nu.

Die mensen zijn van de aarde afgegaan nadat ze met hun eigen inspanningen het denken van de aarde, en dat is dus het denken van de ontwikkelaars van de aarde, dat ze die hebben genegeerd. Op het moment dat ze dat begonnen te negeren en de zorg voor elkaar ter hand namen, ontstonden er andere mogelijkheden. En zij zijn naar een andere wereld en andere werelden gereisd, waaronder die wereld in de buurt van Rigel.

Daar zijn zij gekomen met voertuigen die op bewustzijn functioneerden van hen

zelf. En daar zijn ze een menselijke beschaving zijn ze daar gaan vestigen. En dat is een heel ver ontwikkelde, we praten over een ontwikkeling omdat het voortkomt uit een opgerichte wereld. Het is een hele zorgzame wereld. Dus puur zuiver. De natuur lijkt heel erg op hier. En ja, er worden daar ook kinderen geboren. Ook via een biologisch programma, biologische constructie zeg maar. Maar niet alleen biologisch.

Daarmee bedoelde ik dat ook het bewustzijn van de mensen ook samensmelten.

Als dat hier gebeurt, krijg je ook andere kinderen overigens. Het is een raad. Het adviseert in de 41e divisie van de Seven Star Group.

Het is heel erg verbonden met de aarde. Het is een beschaving die heel blij is. Als je daar komt, vanuit hier, is het eerste wat je opvalt, wat je merkt is de enorme uitnodigende energie om ergens bij aanwezig te zijn. Dat is een totaal andere realiteit als hier. Hier moet je echt je best doen om ergens bij te kunnen horen, of om opgenomen te worden, om gezien te worden, of om ergens mee te kunnen doen. Hun bewustzijn is heel open.

Het is wel, ik zeg het, het is op aarde gebaseerd bewustzijn.

Dus de lijnen tussen de aarde en hun werelden is er, dus het heeft met elkaar te maken. Maar ze zijn heel uitnodigend, ze zijn heel blij en ze hebben geen winkels. Alles verbouwen ze zelf. Ik heb daar ook een hele tijd geleefd, terwijl ik hier op de aarde woonde. Bij een mooi gezin en een hele mooie tuin, waar groente en fruit was. Ik weet nog dat die man met die krullen, die voor mij een soort iglo-achtige woning van leem, tegen mij zei van nou; 'pluk maar eens'. Want ik vroeg van hoe dat heet. Hij zei; 'pluk er maar eens een paar, doe maar eens in je mond'. En onderhand was hij aan het schrijven. Schrijven en. Bij ons is het van oh wacht even, even stoppen met schrijven. Dus daar is dat niet. En toen proefde ik dat en dat bestaat hier niet. Zo lekker. Zo ontzettend, de smaak is veel dieper. De smaak zit veel gelaagder in elkaar. Smaak is hier heel plat.

Iemand anders: Wat is de naam van die beschaving?

Martijn: Daar ga ik in de dag in Amstelveen gaan we die dingen benoemen. Maar het zijn mensen en het is, ja, zij weten wat voor problemen we hebben. Vinden ze ook heel erg dat wat hier aan de hand is.

Er zijn ook mensen uit die wereld die zich hebben terug gestuurd hierheen. Die zijn er ook.

Ze dragen veel kleding van hen lijkt op, zij hebben bepaalde kleding wat lijkt op wat we in India zien, de Rama's. Dus dat is heel kleurrijk, heel gedevieerd. Heel veel details, heel veel details in hun kleding. Maar ze zijn vooral bezig met de wijsheid die ze hebben vergaard na het opheffen van de blokkade die er in die tijd in het hologram was, in het experiment.

Na de reset door de ontwerpers, dan praten we dus nog niet over de invasiemacht die er nu speelt, dat is weer een ander tijdsvacuüm, die er is gecreëerd.

Maar ze zijn vooral bezig met het uitdragen van levensvreugde en de kennis *hoe* je door middel van je te verbinden met de natuur en daarbij dus ook echt je bewustzijn in te zetten.

Dus dat je ook echt beseft, van wat ik vanochtend vertelde van ik haal die steen weg en ik mag kijken. Het zijn hele simpele dingen. Mensen van hier, van deze wereld, die denken van dan ben je gek als je het daar over hebt. Als je een steen weghaalt dat je dan beseft van goh er komt één stengel van bamboe - en dat is een heel leger.

Maar wat je eigenlijk doet met je bewustzijn is gewoon door de tijd reizen.

En dat is wat zij ook doen. Zij geven daar zeg maar een les in. In andere werelden. Niet hier. Dit vinden ze een gevaarlijke wereld. Dus daarom zijn ze ook zelf ook deelgenoot van deze werkelijkheid hier. Het is een beeldschone wereld. Prachtig.

Maar ja, er zijn triljarden werelden die beeldschoon zijn

(Pauze)

20250619-MvS-2-3-In-gesprek-Open-Thema-dialog-dag-Zwaanshoek

19 jun 2025

Deel 2-3

(01:02:55 minuten)

Planeet Mars

Maar de planeet die wij Mars noemen, dat was eigenlijk de hoofdplaneet van dit zonnestelsel.

Dus Mars, wat ook een paradijs is, was, ook een grote planeet. Daar zat de organisatie, organische, daar is die weer, om van waaruit er dingen besloten werden. Klassikaal, dus dat is een kosmische democratie. Maar dan moet je het woord democratie weer weghalen. Een gezamenlijke besluitvaardigheid. En Mars was daarin de grote planeet die dat was.

En de aarde was één van, net als Venus, één van de grote zusterplaneten.

Dat zijn de locaties waar je, zoals wij hier op de aarde op vakantie gaan, zijn dat de plekken waar je helemaal tot rust komt. Het is echt een enorme grote planeet, Tarra.

En Mars is vanuit Saturnus, het is via Saturnus is het ontstaan.

Ik heb het nu over de oorspronkelijke realiteit, dus niet over deze realiteit.

Mars is de eerste wereld die is overgenomen, dus toen het nog een paradijs was. Omdat daar ook het centrale orgaan zat van alle beslissingen die bij elkaar komen.

Vanuit daaruit is de eerste invasie heeft daar plaatsgevonden. Vanuit die plek is het hele zonnestelsel, dat is eigenlijk het hele keizerrijk wat er toen was, zonder een keizer bovenin, een hele groot rijk, een empire van mensen, is omver geworpen.

En daarvoor zitten ook nog allerlei andere stukken, maar ik blijft even bij dit zonnestelsel. Toen is de aarde is uiteindelijk aangevallen door het rijk, wat vroeger het orgaan was, dat de beslissingen samen uitvaardigde van alle levende wezens die in de constellatie van dit zonnestelsel met elkaar samenwerken.

Dus de aarde werd eigenlijk verraden.

Tara werd verraden door de machthebbers van een empire die gestationeerd waren onder andere op Mars, op ook een paradijs planeet.

De technologie die op hen werd toegepast is uiteindelijk doorgezet met hele grote troepenmachten naar de aarde en zijn alle mensen die ook op de aarde leven, Tara, zijn onder controle gesteld door dat gigantische grote empire.

We praten nu echt over een organisatie die zo groot is, dat je op aardsniveau zul je dat nooit terugzien zoals waar wij in leven. Alle mensen op de aarde werden door middel van een technologie, werden alle mensen op Tara, ja ik ga het plat zeggen, overgenomen, aangevallen, overgenomen en gevangengenomen door middel van technologie.

Dus er kwam geen actie bij van dat er een lasso om je heen werd geworpen, even ouderwets, of dat je werd opgepakt met een busje of door een voertuig. Maar er werd technologie toegepast waardoor het menselijk bewustzijn op Tara door parasitaire intelligentie in één klap werd het menselijk bewustzijn gefragmenteerd, wat we vandaag wel eerder hebben benoemd.

En van daaruit is er een controle-staat ontstaan op Tara. Die, waarbij de mensen van Tara, niet alle mensen zijn daar nog in, er zijn een heleboel mensen ook uit vrijgekomen. Er zijn hele grote clashes geweest, en hele grote galactische oorlogen zijn er geweest, hele grote bevrijdingsgroepen, her en der zijn wel eens wat boeken gepubliceerd daarover, dat de aarde geprobeerd werd bevrijdt te worden.

En uiteindelijk zijn er dus wat zones ingedeeld gebleven. Waarin de mensen die in die zones leefden, onder invloed bleven staan van die technologie. En die technologie die doet eigenlijk, die doet iets in de zin van dat je, hm dat er een machine, een computer, een machine, het is een entiteit die in je komt die zoveel ruimte neemt dat je niet meer kunt weten wie je bent.

En hier op de aarde noemen we dat geheugenverlies. Maar het is niet geheugen. Het is een ruimte die wordt ingenomen. Hè dus hetzelfde wat we hier op de aarde dus meemaken. Dat je merkt van, goh, ik kan doordat mijn ruimte wordt

ingenomen door iemand anders kan ik eigenlijk mezelf niet ervaren.

Dat is precies hetzelfde wat toen is gebeurd. Die machthebbers, die zijn operationeel. Het grootste deel van Tara kwam vrij, werd vrijgemaakt.

En het kleine deel, vanwaar ik naar refereer, dat is een zone, dat is een sectie. En die zone, de mensen die in die zone operationeel zijn, ge-her-programmeert, die mensen die ervaren deze wereld die wij nu ervaren. Dus wij zitten in die sectie.

En omdat te handhaven. Het bekrachtigen, wat is nou eigenlijk een bekrachtiging? Bekrachtigen is scheppend-bewustzijn, dus zelf energie scheppen.

En wij doen dat op de aarde voornamelijk door in spiegelwerkelijkheid te leven, in ons gevoelens en in onze gedachten. We zijn schuchter om te praten, dat zijn we nooit geweest. Dus alles aan emotie wordt omgedraaid hier, en die emotie hou je voor jezelf.

En die emotie, dus dat scheppende bewustzijn, dat is de bekrachtiging, die wordt gebruikt. En in die netwerken van waarin wij ons nu bevinden, wordt scheppend bewustzijn via een negatieve emotie, wat dus niet een duistere emotie is, dus alleen een negatieve emotie, en we noemen het negatief omdat het gewoon het contrast is, het is in contrast van positief. Maar het is gewoon scheppende trilling, scheppende energie, die wordt gebruikt, die wordt benut om in onze woorden kunstmatige, maar het is geen kunstmatige realiteit, maar om dat elektronische systeem, dus dat is die zwerm van parasieten, die bewustzijn opnieuw kan inladen om die te voorzien van energie, dus van frequentie.

Eigenlijk, via onze negatieve emoties voeden wij eigenlijk de condensators van het systeem wat ons in deze situatie houdt.

Dus ik zei tegen die sterrenkundige, dit (verhaal), toen zag hij dus die sterretjes. Want dan kan je eigenlijk, dat je denkt van wat is dit nou voor een., als je het heel ... bekijkt dan denk je van wat is dit voor een idioot verhaal man, wordt weer wakker, pak een goede buslijn en ga lekker naar het park. Zo denken mensen hier, en dat is ook begrijpelijk, want het is natuurlijk zo'n absurd verhaal voor de meesten, maar dit is wel wat er is gebeurd.

En kijk nu maar gewoon wat er in de wereld allemaal gebeurt. Ik zei tegen die man ook; mensen vermoorden elkaar hier, ze schieten elkaars heilige huizen kapot, tempels, alles wordt hier vernietigd. Niets, maar dan ook niets wat hier wijst op dat het onmogelijk is wat ik hier net heb verteld, dat als ze daartoe in staat zijn, dan zijn ze tot alles in staat. En dat is waar we nu mee te maken hebben en achter de schermen hebben we dus een veel grotere wereld dan wat we hier zien.

We zijn op dit moment in een experiment wat gehackt is. Terwijl we eigenlijk op Tara zijn.

Achter de schermen zijn er allerlei militaire organisaties en er zijn heel veel buitenaardse de worden genoemd als aliens.

Maar dat zijn gewoon militaire organisaties, die in opdracht en, en daar zitten ook allerlei andere netwerken van intelligenties bij.

Er zitten ook Reptiliaanse-achtige wezens bij.

Maar in opdracht van het empire wat van Mars is, in opdracht van dat empire, en dat zijn mensen, gebeurt dit. En dan zijn er mensen die zeggen dan in podcasts, ik denk wel dat de buitenaardse al onder ons zijn. Nu vervalt in één klap het hele woord buitenaards. Dat is waarom ik net heb gezegd bewustzijnsspiritualiteit moet aan de kant. We gaan erachter komen dat er iets heel anders aan de hand is.

We zitten midden in het exposen van een heel groot conflict. Plus, en dat is voor mij en voor jou denk ik ook het allerbelangrijkste, er is een antwoord op. Er is een antwoord op deze situatie. Niemand kan het ontgaan dat we in een onvoorstelbare, repeterende, het repeteert zich constant, in het klein en in het groot, situaties zitten van onderdrukking. En we doen ons best, hè. En thuis met de buurman en de buurvrouw. En ook hier met elkaar. En elkaar weer vergeven. En er weer in. En de herhaling weer. Boem. En weer opnieuw. Lichamelijke klachten onder de loep. Hopsa. Geestelijke klachten onder de loep. Ja. En stabiel. Mooi. En boem.

En je wil het niet, en je zegt; het is ook niet zo. Want als je het zegt dan is het zo. Maar het is niet zo want dat is een spiritueel verhaal. Het is een spiritueel verhaal. Woorden hebben niet die macht.

Als jouw bewustzijn er is, hebben woorden geen macht.

Als je bewustzijn er is kun je gewoon zeggen wat hier gebeurt. En je moet het vaststellen, wat iets moet vastgesteld worden voordat het kan vertrekken. En dat is wat wij moeten doen.

En die Blackbox Octopus dat is een hele grote agenda die op dit moment over de hele aarde de allerhoogste militaire paraatheid heeft, prioriteit moet ik zeggen, prioriteit heeft. Alles-alles-alles wordt in het werk gesteld, en ik zeg het al een aantal jaren, alles wordt in het werk gesteld om de maximale hoeveelheid militaire conflicten uit te nodigen.

Omdat dat de dekmantel is, het rookgordijn om iets anders te doen.

En dat is niet allemaal alleen maar tegen de mens. Er zijn ook binnen het netwerk van, laat ik zeggen militaire organisaties, daar weten ministers van Defensie allemaal niks van. Ook meneer Hegseth, Pete Hegseth, ook niet. Die weet dat ook niet. Die weet gewoon hoe hij goed kan presenteren bij Fox News. En die kan heel goed zijn buikoefeningen doen, dat soort dingen. En die kan heel goed debatten, dat is echt fantastisch. Maar die mensen weten dat ook niet. Ja.

Er zijn groepen achter.

En daar zit onder andere de Majestic 12 groep zitten daar ook in. En dat is niet

alleen negatief. Er zijn andere dingen aan de hand. En ik garandeer jou, bijna, omdat ik het recht niet heb om het te doen.

Want als je zelf de kennis zou hebben wat hier op de aarde aan de hand is en je zou de technologie in handen hebben gekregen om door de tijdlijn heen te kunnen kijken om te zien wat er zeer waarschijnlijk op deze tijdlijn gaat vibreren, dat je er alles aan zal doen om de dreiging die er al is om de historie die de aarde echt kent die je gewoon kunt terugzien wat er echt gebeurd is, dat je jezelf in eerste instantie als organisatie eerst zelf, ik heb het uit militair oogpunt hè, ik heb het niet over de harten-kracht, ik heb het over militair oogpunt, je moet alle talen van iedereen kunnen begrijpen, geen partijdigheid, onpartijdig zijn, alles goed kunnen zien, zul je kunnen snappen en begrijpen en begrip kunnen hebben voor dat niet alles hier gezegd is omdat er ook pogingen worden ondernomen om die intelligentie wé/ uit deze hologram weg te krijgen.

Dus ik zeg niet dat het een positieve oplossing is, maar dit programma wat niet aan de NAVO toegewezen is, maar wat een internationaal, het is een planetaire gebeurtenis, is erop gericht om door middel van nieuwe technologische wapens, die eigenlijk niet hier vandaan komen, een indringer die zich schuilhoudt a/s de werkelijkheid, hoor je!

Een indringer die zich gedraagt en zich ophoudt als de werkelijkheid, die er dus doorheen loopt, om die te kunnen stil leggen. En daarvoor is er ook een meervoudige, breedbandige, militaire en bewustzijns-samenwerking nodig.

Dus tussen mensen zoals jij, mensen zoals jij, die niet in spiritualiteit zitten, maar dus heel goed kunnen voelen wie ze zelf zijn, de liefde van het paradijs en van de aarde kunnen voelen, die het kabbelen van het beekje kunnen horen met hun hart (Martijn maakt emotionele inademing en uitblazing).

Wat ik vanochtend zei; het sproeien, het nevelen van het water. Het is gewoon een goddelijke gebeurtenis. Tintelingen lopen over mijn armen dat ik erin sta. Niets kan mij iets vertellen met mijn hoofd, ik kan het alleen maar voelen.

Dat is de Force, de kracht, the Force a Life. Ja.

En het is aan ons dat je goed, bij het beseffen, dat het een zeer, zeer grote vorm van samenwerking vraagt op alle niveaus, om deze intelligentie zich als de werkelijkheid erdoorheen, dus de reacties ook geeft op basis van onze door hen geprogrammeerde overtuigingen, om die te bevriezen.

Er is al heel veel kennis op dit onderwerp hoor. Er zijn ook heel veel aannames en er is ook heel veel kennis op dit onderwerp. En er is niet voor niets dat ik bewust de dingen die ik doe op de aarde, doe zoals ik ze doe omdat ik weet dat het ook samenkomt ook echt met, en haal ik het woord militair weg, bevrijdingsorganisaties.

En het is niet voor niets dat deze intelligentie die zich dus gedraagt als de werkelijkheid, daarin ook antikrachten en antipartijen heeft gescript.

Die er dus ook echt zijn in deze wereld. Zoals bijvoorbeeld de Deep State, de Cabal, de Illuminatie en allerlei andere netwerken en organisaties.

Die zijn allemaal door degene die, ik aanwijs als de tegenstander, de opheffen van de vrije zone, van de vrije wil. Zij hebben zichzelf kenbaar gemaakt als zijnde die organisatie.

En weet je wel hoe ze dat precies doen?

Ze laten die organisaties ontstaan in jou.

In de manier hoe je denkt. In hoe je over hen voelt. Wat je van ze vindt. Ze proberen daarmee allerlei antikrachten in jou aan te wakkeren.

Zodat jij niet vanuit je Tara bewustzijn en je volledige innerlijke kracht van het denken en voelen verkeert.

Maar dat je een mening hebt, een positie hebt, een partij hebt. En op dat moment zitten zij aan de knoppen, want dan ben jij weg. Dan ben je weg. Dan is het afgelopen. Dan zijn zij daar.

En wat wij dus aan het doen zijn, is op dit moment, is meewerken. Meewerken vanuit helemaal, dat is complementair op ruimtevaart, dat is complementair, er is geen geheim ruimtevaartprogramma, die zijn er natuurlijk, dat is allemaal geheim. Maar wat is nou geheim?

Hoezo geheim?

Ik weet er alles van.

Wat is er nou geheim aan?

Mag ik het zo even zeggen?

Ik zeg het omdat ik de woorden wil tackelen, en de kracht achter de woorden.

Ik kijk wel eens naar een podcast van mensen, en dan wordt er over de Secret Space program gesproken, en dat is hartstikke mooi, maar er is voor mij helemaal niks secret aan. En ook er is nog een heel groot deel nog niet eens waar ook. Dus wat is er dan secret? Er is niks secret.

Wij zijn zo positief, naïef, onnozel, om te denken dat dat secret is. Want je hebt gewoon access ertoe. Je hebt gewoon toegang. Maar je krijgt die toegang niet tot die werkelijkheid, omdat je in een elektronisch bewustzijn zit. In een elektronisch veld.

En dat is het empire achter de schermen, die ik ook heb aangeduid als een vertakking daarvan van de Labyrint Delta groepen. En dat zijn mensen. Dat zijn geen aliens. Dat zijn mensen die zich gekeerd hebben tegen de andere vrije werelden.

En dat is heel bewust zo gedaan, omdat mensen weten de ingang naar buiten toe te vinden. En de kracht die in de mens is gekomen, dat is iets anders dan de mens. Oké. Jij kunt andere mensen manipuleren of besturen, modificeren zoals je wilt,

klinkt misschien iets aardiger, omdat je begrijpt hoe een mens werkt, omdat je weet hoe jezelf werkt. Je weet waar je eigen needs zitten, je eigen behoefte van liefde, je eigen tekorten. Je weet waar je eigen parel is, je eigen liefdes. Je weet precies van jezelf. Dus je kunt de andere mensen ook manipuleren.

En dat is de reden waarom zij mensen hebben aangewezen, mensen zijn aangewezen om die attack uit te voeren. Dus de tegenstander van de mens, wie vanuit wie wij zijn, wij zijn een onderdeel van de stamwerelden, wij zijn organische mensen met de liefde in hun hart, die wordt bespeeld door andere mensen.

En daartussenin liggen allemaal agenda's van buitenaardsen.

En als je een beetje subtiel in jezelf kunt richting kiezen, van waar het nu over gaat, dan kun je ook voelen dat je bij die mensen nu bent uitgekomen.

De waarheid zal heel naakt zijn.

Als je de mind control kamers ziet, de technologie ziet die ze gebruiken, dan kun je je eigenlijk niet voorstellen dat we daar zo lang niets aan hebben gedaan.

En ook daarom heb ik het dus over de vaardigheden omdat de vaardigheden, ik heb op de website een aantal plaatjes erop staan; 'buitenaardse aanwezigheid is werkelijkheid, de mens verkeert in een verstoord bewustzijn, et cetera'.

UITBREIDING VAN DE WERKELIJKHEID

Buitenaardse aanwezigheid

De Aarde wordt bezocht door verschillende civilisaties uit andere werkelijkheden. Deze Bezoeken vinden plaats op onlogische wijze en tonen zich op basis van andere natuur wetgeving dan de ons bekende natuurwetten. UFO's / UAP's zijn een wereldwijd fenomeen.

De mens heeft harten-kraft en heeft daarmee een eigen en is daarmee een eigen kracht om eigen unieke tijd en ruimte te creëren. Tijd die gebonden is aan jouw bewustzijn.

Dus die niet meewandelt in de tijd van het script, maar stationaire tijd. Liefde is stationair. En dat is wat die slides zijn. Die slides, die plaatjes, daaraan zitten dus dagen aan. Daar worden die vaardigheden beoefend in de vorm van het één of het ander. Maar het is het machtigste wapen dat er zijn. En dat is niet onopgemerkt gebleven.

Toen ik in 2014 een pak op een sodomieter heb zou moeten krijgen van de

spirituele wereld in Nederland, en dat hebben ze uiteraard, omdat de dingen die ik zei, die waren zeker niet gewenst. Niet in UFO-groepen, maar ook niet in spirituele groepen en ook niet in meditatiegroepen. Want praten over duistere dingen, volgens datgene wat voor hen duister was, praten over dingen die volgens hen geheim waren, maar voor mij niet, was verboden.

En ik spreek al vanaf dag 1 over de echte intrinsieke waarde van wie wij met elkaar zijn. En ik heb daar dus ook gemerkt dat toen die eerste klappen werden uitgedeeld, dat het establishment van spiritueel, en het zijn allemaal hele goede mensen, dus dat zeg ik niks over, je hoort het woord wat ik uitstreek, ik geef het woord 'establishment' eraan. Dat het establishment van spiritualiteit, met alle mooie dingen erin eigenlijk puur een afleidingsmechanisme is. En een kracht is om te handhaven, er moet gehandhaafd worden.

Je m'entrê. Ik zal handhaven. Ik zal luisteren naar de goede dingen die er worden geïnstalleerd. Maar wat wij hier nu mee maken op de aarde en wie wij werkelijk zijn en de liefde die je voelt, dat is geen toeval.

Moeilijke zaken moeten worden besproken en dat is wat we dus doen. Wij zijn op dit moment bezig, rechtstreeks aan het afstemmen op een samenwerking met grote internationale organisatie. Dat is ook waarom ik zeg van pas goed op jezelf, doe gewoon wat je moet doen, je bent niet afhankelijk van mij, de informatie komt niet via mij allemaal naar je toe.

Ik kan alleen wat dingen daarover benoemen, je hebt alles zelf in voorraad, maar het is af en toe best wel eventjes goed als je aan het sjoelen bent, dat je even ook elkaars steentje leent. Dat is ook goed. En als je daar punten mee scoort, is dat ook goed, dat mag best.

Dat is leuk hè, sjoelen, heel organisch. Ik deed dat vroeger bijna elke avond na het eten, klein jongetje was. Nou, ik denk ook wel tot aan mijn 16e denk ik nog wel. Ik had van mijn oma toen een hele mooie sjoelbak gekregen. Die staat trouwens nu, uiteraard, in de meterkast. Want dat is de plek waar je zo'n ding opbergt. En ik vond het heel leuk om dat te doen, dat sjoelen. Gewoon op een stukje hout, wat een plezier.

Dus dat is waar we mee bezig zijn. En Black Box, Operation Black Box, is dat de realiteit, dat is ook gewoon vastgesteld, want dat is waar ik het ook altijd over heb, de realiteit die we nu zien, als zijnde Ufo's en dan wordt het gemixt met UAP's, UFO's-UAP's, wordt alles door elkaar heen gegooid.

Zoveel mogelijk mogelijkheden creëren dat je eigenlijk niet meer weet wat je zo moet denken en kunt voelen. Is dat er nu berichten naar buiten komen, en dat is dat we dus worden bezocht door buitenaardse, dat het allemaal echt bestaat.

Is allemaal heel lang tegengesproken.

Nu ineens bestaat dat dus wel. Nu brengen ze dat naar buiten. Maar wat ze eigenlijk naar buiten brengen. Wat er naar buiten wordt gebracht.

Is dat de tegenstander van de vrije wil van de mens.

Voelen, bewegen, (Martijn maakt zachte inademing) in balans en harmonie. Een goed mens zijn, een fijn mens zijn, reacties uit het veld, welkom goed mens wat fijn dat je er bent.

Dat is wie we zijn.

Om dat in verdrukking te brengen, wat er nu gebeurt, is dat die intelligentie die zich als de werkelijkheid gedraagt, dat die zich nu op dit moment toont als buitenaardse.

En dat zijn dus de Black boxen, zeg maar ook de basis, één van de basissen van waaruit de black goo, noemen sommige mensen dat, of dark AI of archontische intelligentie. Vanuit die vierkante kubus, de Black Box, je kunt het ook lighthouse ineens gaan noemen als het straks open is. (gelach).

Maar die Black Box, de Operation Black Box is erop gericht om de verschijning van de wezens die wij zien als buitenaardse, dus ook inclusief hun objecten, om die met je bewustzijn in één tel terug te laten vloeien in die Black Box. En dan de Black Box, nou ga ik echt een stap verder, te absorberen met je hart (iemand maakt unieke krachtige uitroep).

Ja, dus dat is nog wat. En dat is een internationale operatie. En de technologieën die daarvoor gebruikt worden, die kunnen niet ongezien worden geproduceerd. Want de technologieën die daarvoor worden gemaakt, daarvoor zijn heel veel grondstoffen nodig. Heel veel grondstoffen. En veel grondstoffen die ook in elektrische auto's gaan, in batterijen, die worden daar ook voor gebruikt.

Dus de versnelling van de elektrische vehicles moest gelanceerd worden, als dekmantel.

Corona moest gelanceerd worden. Elektrische energie moest gelanceerd worden. Oorlogen moeten gelanceerd worden, want er moeten zo snel mogelijk grondstoffen gedelfd worden, die allemaal gebruikt worden. En dat kost verschrikkelijk veel geld.

En dat geld, dat kun je niet zomaar, je kunt niet honderden triljarden aan dollars in het systeem, in het systeem, ik praat allemaal over dit systeem, die kun je niet in één keer ineens honderden triljarden dollars even aanwenden, want dat valt op.

Dus dat kan wel verschoven worden onder de vlag van oorlog. En dat is wat er gebeurt. Budgetten gaan omhoog. Dus er is iets heel totaal anders aan de hand.

En ik zeg niet dat de oorlogen niet plaatsvinden. Want wat ik net al zei, ja ze zijn in staat om alles te doen. Ze schieten landen kapot. Omdat het maakt ze niks uit als ze dit programma maar kunnen uitrollen.

Dus wat vroeger aan vijanden waren, spelen nu onder de vlag van deze grote

planetaire dreiging, wat uitgekomen is, is de needs for a solution, is groter dan het behoud van persoonlijke levens.

Dat is de visie achter de schermen.

En daarom zeg ik tegen jou, jij bent de Peacekeeper. Jij bent the Power of Life. Jij bent degene die moeilijke gedachten, hop! om kan draaien, open (Martijn neemt adem teug), open. En recht is het weer. I am in charge. My heart. Ik ben het. Ik schrijf het. Niet het systeem, ik schrijf het. Dus we zijn nodig.

En niet omdat wij een belangrijk groep zijn, want we zitten niet in een sekte, maar de mensheid is nodig. En ergens, ergens, en dat weet jij net zo goed als ik, ergens moet iets ook ontstaan. Ergens moet iets ontstaan.

Als er geen antwoord is op persoonlijk lijden, dan is er iets nodig in je leven, waardoor dat antwoord ergens wordt gegeven wat het stoppen van het lijden inluidt. Zo simpel is het. Laat het niet te groot of onmogelijk zijn, het is gewoon wat het is.

Ergens starten er altijd, is er altijd een start van een verandering of een start van het eind. Dat is gewoon zo. En wees er nou maar getuige van. En het speelt zich af in jouw wereld. En het is dan jou hoe je daarmee wilt omgaan.

Eet smakelijk.

We houden pauze van een half uurtje, dan gaan we verder in dialoog

(pauze)